

amb striptease inclòs, jocs de platja, conferències per les quals passaran lluites amb els perills del mar i col·loqui amb La Mar Salá, amb Coloclowi. ≡

►► L'actuació de Virginia Imaz, ahir.

►► **33/05/2003** **NORES** ►► Glòria Font, La Bella Andorra, conduïx les nits golfes amb actuacions breus de les pallasses.

JORDI FITER

REPORTATGE

Pallasses que curen

Les doctores Loli Tirità i Estrellita Vitaminas van visitar ahir l'Escola Meritxell ≡ La Sonrisa Médica treballa a l'hospital de Palma

►► La visita ► Les dues pallasses a l'Escola Meritxell, ahir.

TONY LARA

ROSER PORTA
ANDORRA LA VELLA

Les doctores Loli Tirità i Estrellita Vitaminas van passar visita ahir als alumnes de l'Escola Especialitzada de Meritxell, que es van convertir sense moure's de les aules en públic del Festival. Les dues pallasses del col·lectiu La Sonrisa Médica van irrompre, amb la guitarrà i una bossa plena de sorpreses, en la vida quotidiana primer dels més petits.

Les mallorquines els van fer bombetes de permil, van convertir «ous durs màgics de la gallina» en ous ferrats, van cantar *El gegant del pi* i van fer escopir a una balena tots els colors que havia engolit. De les butxaques de les bates acolorides de les doctores en van sortir granes notes que no es convertien en prínceps, peixos arribats des de Mallorca i «mocadors màgics per dir adéus de tots els colors».

Ja fora de l'aula, Leo Bordas i Marta Prats definien La Sonrisa Médica. «Som set persones que treballam a l'hospital Son Dureta

► LA DURESA

«És una feina dura perquè treballam en un espai on hi ha malaltia i mort»

de Palma; per problemes de finançament no podem arribar a més llocs i el que volem és transformar l'ambient hospitalari i ajudar en el procés de curació», van resumir. «El riure cura, al marge de les millores fisiològiques que sempre es diuen -les endorfines, l'oxigen... El riure millora l'ambient d'una habitació d'hospital, que quan entrem és tens i ple d'angoixa», van continuar.

La Sonrisa Médica s'adapta a cada situació, edat i necessitat. Algunes vegades intervien al costat d'un metge o una infermera que fan una cura dolorosa o una prova incòmoda per al nen. Les pallasses s'ocupen de la part sana; «tothom pateix per la part malalta i nosaltres treballam la part sana, la imaginació, el joc... a més de desdramatitzar la bata blanca».

Consideren que el nen és el director d'escena, ell mana i, si vol, les pot rebutjar. «Hi ha nens que ens han refusat dues setmanes i després ens han deixat entrar a l'habitació». A títol personal admeten que és una feina dura, agraïda i difícil per a la qual necessiten molta estabilitat emocional. «És molt intensa, exigeix molta concentració i és dura perquè treballam en un espai on hi ha malaltia i mort, però intentem transcendir la pena i transformar-ho tot en positiu». ≡

33/05/2003 al redacte de l'expresso